

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšera a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **V. T. M.**, zastoupena Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 5. 2016, č. j. 11 A 56/2014 – 49,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 12. 7. 2013, č. j. OAM-38104-12/DP-2011, Ministerstvo vnitra zastavilo řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu.

[2] Rozhodnutím ze dne 3. 3. 2014, č. j. MV-119202-5/SO/sen-2013, Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „žalovaný“) zamítlo odvolání žalobkyně a shora uvedené rozhodnutí potvrdilo.

[3] Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného žalobu k Městskému soudu v Praze, který ji zamítl rozsudkem ze dne 19. 5. 2016, č. j. 11 A 56/2014 – 49. Rozsudek městského soudu, stejně jako zde uváděná judikatura Nejvyššího správního soudu, je k dispozici na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[4] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnost a navrhla, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek, neboť jí hrozí nenahraditelná újma.

[5] Touto nenahraditelnou újмой je podle stěžovatelky nucený návrat do země původu, a to s ohledem na skutečnost, že žije na území České republiky již poměrně dlouhou dobu a má zde vytvořené zázemí a řadu vazeb soukromého charakteru. V případě nepřiznání odkladného účinku se stane vykonatelným rozhodnutí, kterým bylo stěžovatelce uděleno správní vyhoštění a tato bude muset okamžitě opustit Českou republiku, přičemž její návrat bude v nedohlednu. Stěžovatelka sdílí společnou domácnost se svým manželem a s dvěma malými dětmi, které se obě

narodily na území České republiky a stejně jako jejich otec a manžel stěžovatelky mají povolení k trvalému pobytu. V této souvislosti stěžovatelka odkázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu, a to na usnesení ze dne 18. 8. 2011, č. j. 5 As 73/2011 - 100, dále na usnesení ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76 a na rozsudek ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25.

[6] Stěžovatelka má dále za to, že nepřiznáním odkladného účinku a tedy povinností vycestovat z území České republiky by bylo na újmu i jejímu základnímu právu na spravedlivý proces. Z judikatury Nejvyššího správního soudu totiž vyplývá, že stěžovatelka by měla mít právo aktivně se účastnit řízení o soudním přezkumu rozhodnutí správního orgánu, přičemž aktivní účastí se mimo jiné rozumí i možnost pravidelného osobního kontaktu se svým právním zástupcem za účelem uplatňování svých práv apod. Právo na spravedlivý proces zahrnuje rovněž účast žalobce na jednání soudu a je tedy nutné v tomto smyslu umožnit legální pobyt stěžovatelky na území republiky po dobu soudního řízení.

[7] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[8] Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[9] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[10] Smyslem přiznání odkladného účinku není obecně oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu, ale jde o zvláštní nástroj, který má zabránit situaci, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu došlo ke zcela konkrétní, závažné, nevratné a nenahraditelné újmě. Soud přiznáním odkladného účinku ještě před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Přiznání odkladného účinku má tedy mimořádný charakter

[11] Při zkoumání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud vzal především v potaz to, že řízení o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu stěžovatelky bylo pravomocně zastaveno, přičemž platnost jejího posledního pobytového statusu skončila uplynutím času. Stěžovatelka tak není k pobytu na území České republiky oprávněna a nic by na tom nemohlo změnit ani přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Skutečnost, že povolení k pobytu skončilo, nebyla totiž založena přímo žalobou napadeným rozhodnutím. Neudělení povolení k dlouhodobému pobytu, resp. jeho neprodloužení nelze tak posuzovat jako nenahraditelnou újmu. Tato by stěžovatelce mohla vzniknout až na základě realizace správního vyhoštění, o kterém je však rozhodováno v samostatném správním řízení. V této souvislosti je třeba dále uvést, že rozhodnutí o správním vyhoštění nelze vydat, jestliže jeho důsledkem by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince (§ 119a odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů). Navíc cizinec má právo podat proti případnému správnímu vyhoštění žalobu, která má ze zákona odkladný účinek (viz § 172 odst. 3 citovaného zákona).

pokračování

[12] Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci nebyly splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. července 2016

Mgr. David Hipšr
předseda senátu